

Nr 1347/1995

Given i Helsingfors den 1 december 1995

Lag

om ändring av vattenlagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i vattenlagen av den 19 maj 1961 (264/61) 21 kap. 14 §, sådan den lyder i lag av den 8 januari 1993 (87/93),

ändras 1 kap. 20 a § 1 mom., 22 a § 2 mom. och 23 a § 2 och 3 mom., 6 kap. 35 § 2 mom., 7 kap. 11 § 1 mom. och 13 § 3 mom., 9 kap. 3 a §, 7 § 1 mom. och 9 §, 10 kap. 24 c § 2 mom. samt 21 kap. 8 § 1, 3 och 5 mom. samt 8 a § 1 mom.,

av dessa lagrum 1 kap. 20 a § 1 mom., 22 a § 2 mom. och 23 a § 2 och 3 mom., 9 kap. 3 a § och 10 kap. 24 c § 2 mom. sådana de lyder i nämnda lag av den 8 januari 1993, 6 kap. 35 § 2 mom. och 7 kap. 11 § 1 mom. sådana de lyder i lag av den 12 juli 1993 (653/93), 21 kap. 8 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 2 april 1990 (308/90) och 8 § 5 mom. sådant det lyder i lag av den 30 april 1987 (467/87), samt 8 a § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 20 maj 1988 (453/88), samt

fogas till 5 kap. 99 §, sådan den lyder i lag av den 29 juli 1976 (649/76), ett nytt 2 mom., till 5 kap. en ny 99 a § samt till 9 kap. 22 §, sådan den lyder i nämnda lag av den 12 juli 1993, ett nytt 2 mom. som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

20 a §

Utöver vad 19 och 20 §§ stadgar är tillstånd av vattendomstolen nödvändigt för utsläpp i sådana vatten som avses i de nämnda paragraferna enligt vad som särskilt föreskrivs i beslut av statsrådet. En föreskrift enligt denna paragraf kan endast gälla sådana utsläpp som avses i de tillämpliga direktiv av Europeiska gemenskapen (EG) som gäller miljön.

22 a §

En föreskrift enligt denna paragraf kan endast gälla sådana åtgärder som avses i de tillämpliga EG-direktiv som gäller miljön.

23 a §

En föreskrift enligt 1 mom. kan endast gälla ämnen som avses i förteckning I i bilagan till rådets direktiv om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö (76/464/EEG).

Vad denna paragraf stadgar om ledande av farliga ämnen in i vattendrag gäller också sådant utsläpp av avloppsslam in i vattendrag som avses i rådets direktiv om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (91/271/ EEG).

5 kap.

Virkesflottning

99 §

Ett ärende som avses i 1 mom. behandlas som handräkningsärende enligt 21 kap. 3 §.

99 a §

Har flottningen upphört och saknas en verksam flottningsförening kan den regionala miljöcentralen utan hinder av 30 § 3 mom. och 97-99 §§ och, om åtgärden inte medför ändring eller påföljd enligt 1 kap. 12-15 eller 19 §, utan att ärendet handläggs vid vattendomstolen rensa vattendraget från sjunkvirke och andra flottningsrester som medför skada eller men och som då tillfaller staten utan särskild anmälningsskyldighet.

6 kap.

Dikning

35 §

Som dike räknas också ett sådant avlopp till ett allmänt avloppsverk vars syfte är att leda regn- eller torrlägningsvatten, om inte något annat följer av 10 kap. 2 § 3 mom. Om i ett sådant avlopp i torrlägnings syfte leds ut vatten från det allmänna avloppsverkets verksamhetsområde, skall området eller en del därav behandlas som ett särskilt avsnitt av torrlägningsområdet. Avloppsverket i fråga anses härvid vara nyttohavare.

7 kap.

Vattenståndsreglering

11 §

Vid vattenståndsreglering skall vad 6 kap. 17 §, 27 § 3 mom. och 28-31 §§ stadgar om dikning tillämpas på motsvarande sätt. Klander och ogiltigförklaring av beslut som fattats vid bolagsstämma skall dock ske genom talan vid vattendomstolen. Beslut i vilket bolagsmännens andel i bolaget eller fördelningen av kostnaderna har fastställts skall klandras inom tre månader och andra beslut inom 60 dagar från mötet. Ett yrkande, som i det fall som avses i 6 kap. 30 § görs om att den som drar nytta av den torrlägningsregleringen medfört skall åläggas att delta i kostnaderna för regleringen, skall framställas genom ansökan till vattendomstolen.

13 §

Har staten verkställt vattenståndsregleringen, men nyttan av regleringen till stor del kommit andra till godo, kan vattendomstolen på ansökan av staten förordna att alla, för vilka regleringen medfört nytta, samfällt skall ombesörja åtgärder som avses ovan i denna paragraf, tillsätta de sysslomän som behövs och delta i kostnaderna för åtgärderna i förhållande till den nytta som de har erhållit. För ändamålet kan ett bolag för vattenståndsreglering bildas.

9 kap.

Avledande av vatten för användning såsom vätska och tagande av grundvatten

3 a §

När vatten avleds från vattendrag för ett samhälles behov skall iakttas vad som, för genomförande av de tillämpliga EG-direktiv som gäller miljön, bestäms i beslut av statsrådet om kvaliteten på ytvatten och den övervaknings- och anmälningsskyldighet som ankommer på ägaren av ett verk som framställer dricksvatten.

7 §

Till en åtgärd som avses i 1 kap. 18 § och som orsakar däri nämnda påföljder samt för anläggande av sådan annan än tillfällig grundvattentäkt som är planerad för tagande av en vattenmängd om minst tvåhundrafemtio kubikmeter i dygnet skall sökas tillstånd av vattendomstolen. Det samma gäller även utvidgande av tidigare anlagd grundvattentäkt eller av dess nyttjande i sådan omfattning eller med sådana påföljder som ovan stadgas samt andra åtgärder än tagande av grundvatten, om grundvattenförekomsten annat än tillfälligt minskar med minst tvåhundrafemtio kubikmeter grundvatten i dygnet som en följd av åtgärderna.

9 §

Söker flera tillstånd till en åtgärd som avser tillgodogörande av en viss grundvattenförekomst, och förslår inte vattnet för alla i den omfattning som avses i ansökningarna, skall när tillstånd beviljas företräde ges företag som avser att tillfredsställa det allmänna behovet av hushållsvatten i kommunen i fråga. Därefter följer i prioriteringsordning andra företag för att säkerställa vattenanskaffningen för ett samhälle och därefter företag som drivs av en sådan sökande för vilken tillgången till grundvatten är synnerligen behövlig och vars verksamhet ur allmän synpunkt skall anses vara av betydelse. Om flera söker tillstånd för företag som skall anses likvärdiga, skall vad som stadgas i 3 § 2 mom. i detta kapitel iakttas på motsvarande sätt.

22 §

Den regionala miljöcentralen skall underrättas om åtgärder som avses i 1 mom.

10 kap.

Avloppsvatten och andra ämnen, som förorena vattendrag

24 c §

Enligt denna paragraf kan endast sådana begränsningar och åtgärder föreskrivas, som nämns i de tillämpliga EG-direktiv som gäller miljön.

21 kap.

Särskilda stadganden

8 §

Vattendomstolen skall underrätta lantmäteribrån om ett lagakraftvunnet utslag genom vilket meddelats rätt att på annans mark anlägga bädd eller uppföra annan anläggning, sätta annans område varaktigt under vatten, använda vattenkraft som tillhör annans lägenhet eller annars fortgående tillgodogöra sig annans fasta egendom. Det samma gäller ett utslag genom vilket något område har avsatts till skyddsområde eller nyttjandet av ett område annars begränsats. Lantmäteribrån skall införa anteckning om utslaget i fastighetsregistret. Den skall vid behov förordna en förrättningsingenjör att vid en särskild fastighetsförrättning utreda de omständigheter som anteckningen förutsätter.

Gäller en rätt som avses i 1 mom. emellertid en tomt eller ett allmänt område skall vattendomstolen, sedan utslaget har vunnit laga kraft, anmäla därom till fastighetsregisterföraren i kommunen i fråga för införande av anteckning i registret.

Behövs en i 1 mom. nämnd fastighetsförrättning för en utredning som är viktig från allmän synpunkt, hålls förrättningen på statens bekostnad. I annat fall betalas kostnaderna för förrättningen av den som meddelats den rättighet som skall antecknas i fastighetsregistret eller på vars ansökan nyttjandet av fastigheten har begränsats.

8 a §

Gäller vattendomstolens utslag byggande i vattendrag eller något annat i denna lag nämnt företag som innebär att ägor kommer att splittras eller bli mindre eller att förbindelser försvåras, skall vattendomstolen sedan utslaget vunnit laga kraft till lantmäteribrån sända avskrifter av utslagshandlingarna i målet. Det som stadgas ovan tillämpas inte på vattendomstolens utslag med stöd av 6 kap.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.

RP 17/95

MiUB 6/95

RSv 61/95

Rådets direktiv [75/440/EEG](#); EGT Nr L 194, 25.7.1975, s. 26, [76/464/EEG](#); EGT Nr L 129, 18.5.1976, s. 23, [78/176/EEG](#); EGT Nr L 54, 25.2.1978, s. 19, [79/869/EEG](#); EGT Nr L 271, 29.10.1979, s. 44, [80/68/EEG](#); EGT Nr L 20, 26.1.1980, s. 43, [82/176/EEG](#); EGT Nr L 81, 27.3.1982, s. 29, [82/883/EEG](#); EGT Nr L 378, 31.12.1982, s. 1, [83/29/EEG](#); EGT Nr L 32, 3.2.1983, s. 28, [83/513/EEG](#); EGT Nr L 291, 24.10.1983, s. 1, [84/156/EEG](#); EGT Nr L 74, 17.3.1984, s. 49, [84/491/EEG](#); EGT Nr L 274, 17.10.1984, s. 11, [86/280/EEG](#); EGT Nr L 181, 4.7.1986, s. 16, [88/347/EEG](#); EGT Nr L 158, 25.6.1988, s. 35, [90/415/EEG](#); EGT Nr L 219, 14.8.1990, s. 49, [91/271/EEG](#); EGT

Nr L 135, 30.5.1991, s. 40, 92/112/EEG; EGT Nr L 409, 31.12.1992, s. 11

Helsingfors den 1 december 1995

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Justitieminister Sauli Niinistö